

Arad, 20 Septembrie 1931

Cuvânt Funebru,

rostit de Prea Sfinția Sa Episcopul Grigorie al Aradului, la parastasul de 40 zile pentru odihna sufletului fostului ministru Dr. Aurel Cosma.

Jalnici Ascultători!

Iubiți Met fii Duhovnicești!

Lângă flacără unei luminări adusă cu mâna proprie de pe mormântul Mântuitorului a adormit în Domnul, înainte cu 40 de zile, un ilustru fiu al Banatului, fostul ministru Dr. Aurel Cosma. Lumina vieții lui a rămas însă aprinsă, fiindcă fizul călătoriei lui pământești s'a tors la umbra Crucii și în mireazmă de tămâie.

Căți oameni nu lasă în urma lor decât plânset și glas de pustie sau și dacă se mai pomenește de numele lor, se zice doar atât despre ei că au murit. Despre pustia Saharei se spune că în timpul nopților cu stele este străbătută de adierea unui vânt care răscolește miriadele de fire de nisip, ce se ating, producând sunete ca de plânset. Căluza zice atunci către călătorii din pustie: „Auziți, cum plâng pustia, de durere că a devenit nerodnică și stearpă. Auziți cum plâng după grădinile fermecătoare și după belșugul spiselor aurii de odinioară. Bănatul bogat în daruri, ca și Canaanul de altă dată, în accentele de duioșie ale măestrelor cântece funebre nu plâng după suflete înfloritoare din alte vremi, ci plin de nădejde, în rugăciunile Bisericii și cântările ei sfinte, preaslăvește pe Domnul, că precum după sicriile cernite ale vrednicilor bănățeni Dr. Gheorghe Popovici, Emanoil Ungureanu, Ionel Mocioni, arhieoreul Filaret Musta și maestrul Ion Vidu, au rămas undele iubirii de Dumnezeu și neam, aşa și după mutarea din această viață a marelui român bănățean Dr. Aurel Cosma,

generația supraviețuitoare are ca zestre sfântă o pildă neperitoare a iubirii de Dumnezeu și neam. Aurel Cosma era fiu de învățător ortodox, care l-a învățat frica de Dumnezeu și iubirea de neam.

Iubirea aceasta îndoită l-a adus multă jertfă în viață, multă resignare, care i-a otelit carterul. El știe că perseverența și statornicia voinței curate se lămuresc în perspectiva vecinieei sub mâna cea tare a lui Dumnezeu. Cu toată ființa sa el s'a legat de sfintele legi ale lui Dumnezeu, ca Binele vecinic, pentru care și în care trăim.

Răposatul Aurel Cosma știa că numai în Dumnezeu este odihna sufletului omenesc, că ceeace soarele este pentru viață unei flori, este credința pentru suflet. Știința, lumina minții, și bunătatea omului, aspirațiile lui și nădejdea spre o lume mai ideală, sunt licării ale vecinieiei, pentru că năzuința și dorința spre ideal a omului nu poate fi fără un obiectiv al desăvârșirii absolute. Steaua e mișcată de puterea gravitației, focul făfănează numai în sus, vuțurul căută înălțimile, acolo e seninătatea și aerul curat. Spre înălțimi s'a dorit și sufletul lui Aurel Cosma încă din copilărie. Precum un copil aleargă prin văl și dealuri ca să apuce curcubeul și chlar dacă nu l-a apucat, totuși a urcat înălțimi și a respirat aer curat, aşa alergăm toți ca să ne ridicăm spre culmi, dar aici pe pământ nu găsim adevarata desăvârșire. Fericitul Aurel Cosma aşa a făcut în viața lui; la universitatea din Dobrițin dădea meditații și din săracia lui ajută doi frați la școală; ca student la Budapesta juca rol frumos la societatea „Petru Maior” și în locuința lui a păstrat multe exemplare din replica română la membrul dat de studenții maghiari membrului studenților universitari din România, exemplare pe care guvernul maghiar voia să le confiște! Spre culmi a alergat Aurel Cosma colă-

borând la Enciclopedia Română alui Diaconovici și scriind la ziarele românești din Ardeal înainte de războiu și acționând până la unire ca președinte al partidului național din jud. Timiș. Spre culmi alerga constituind în 1918, împreună cu alți ofițeri români, consiliul național român al ofițerilor și soldaților din Timișoara și se pune la dispoziția marelui sfat național. Spre zările senine plutea mergând la adunarea națională din Alba-Iulia la 1 Dec. 1918 și cerând unirea fără condiții. Ca deputat sinodal și congresual, ca prefect al jud. Timiș-Torontal, iar apoi ca ministru în guvernul nemuritorului Ionel Brătianu în anul 1922, regretatul Aurel Cosma căuta culmile înălțării neamului său, dar față de toate aceste demnități, mai mult s'a simțit înălțat, când în anul a fost învrednicit să-și plece fruntea pe lespedea dela mormântul sfânt al Mântuitorului.

El, care a restituit fundațunii Gojdu bursa de care a beneficiat; el, care a instituit un mare premiu cultural la Academia Română, el, care a promovat înființarea de societăți culturale și a contribuit la înființarea politehnicei din Timișoara, atunci s'a simțit mai înălțat sufletește, când a putut să-și plece capul la mormântul Mântuitorului. Care a zis: „Cel ce se va smeri, înălța-se-va“!

Cucernici Ascultători!

El s'a înălțat prin faptele lui și s'a simțit liniștit spunându-mi odată: Lângă mormântul Domnului am simțit mai mult că a trăi în Hristos este cel mai sfânt lucru! Pământ de pe mormântul Domnului s'a pus pe mormântul lui și câteva luminări, cari au ars și la mormântul Domnului Iisus Hristos.

Am rostit aceste cuvinte, ca prin graful meu, toți Românilor de azi să ia aminte că sunt datori a se pleca în fața lui Dumnezeu, în orice slujbă sărăgi ei. Să nu ne plecăm deci la șoapte străine, cosmopolite și la sirene internaționale ateiste sau la libera cugetare. Pe treptele suferințelor de Calvar ne-am ridicat, de ele să nu uităm. Să știm că nu exclusiv sentimente îndrumate de rațiune ne vor învăța la datoria de sine și aproapele, căci omul e egoist, iar ceeace unul ține că e virtute, altul socotește ca păcat. Avântul și scopul vieții în știință, artă, patriotism, viață economică ni-l poate da numai Dumnezeu.

Intru dânsul viem și ne mișcăm și suntem. Dumnezeu a așezat și hotarele națiunilor, precum zice Sf. Apostol Pavel. (Fapte 17 v. 26). Deci căți suntem în serviciul națiunii române

să ne facem datoria cu gândul că suntem în slujba lui Dumnezeu, așa cum credea fostul ministru, Aurel Cosma. Dacă Păgânul Horațiu scrisă Romei: Precum te temi de Dumnezeu, așa stai: Începutul măririi aceasta este, ca și sfârșitul ei, primejdie mare a împânzit țara noastră, căci a uitat pe zei ei!

Eu, cu inspirație creștină zic tuturor fraților mei Români: Începutul măririi noastre este întemeiat pe frica de Dumnezeu și această mărime nu va avea sfârșit până când vom preamări pe Dumnezeul părintilor nostri. Să streinile ne vor cinsti cu sfîntenie, până când vor vedea că cinstim treptele Calvarului sfânt, prin cari am ajuns zilele de azi.

Cu aceste sentimente pomenim noi memoria bunului creștin și marelui patriot Dr. Aurel Cosma și rugăm pe Dumnezeu să-l dea odihnă înă, iar acum să zicem creștinește:

„Dumnezeu să-l ierte!

Pe calea dragostei evanghelice.

P. S. Sa Episcopul nostru Grigorie cerează 5 comune din tractul Buteni.

In zilele de 13 și 14 Sept. a. c., adeca Duminecă și Luni în ziua sf. Crucii. P. S. Sa Episcopul nostru Grigorie a luat în mâna sa vîguroasă toagul apostoliei și a urcat dealuri priporoase ca să-și vază pe fiii săi sufletești din satele sărace dela munte, unde însă oamenii sunt mai buni și mai evlavioși ca în alte părți.

Din Arad P. S. Sa a plecat Sâmbătă dimineața, în 12 Sept. a. c., însoțit de protopopul Dr. Ștefan Cioroianu, Simion Stana și diaconul M. Măcinic. La orele 11 a sosit în gara Șebiș, unde a fost întâmpinat de intelectuali din Șebiș și Buteni apoi de poporul credincios din Șebiș în frunte cu protopopul tractual Ștefan Lungu și mai mulți preoți îmbrăcați în ornate. După ce P. S. Sa a sărutat sf. evanghelie și sf. Cruce, a fost binecuvântat în cuvinte frumoase de părintele protopop Lungu. P. S. Sa a răspuns că cele mai scumpe momente ale înimii sale sunt acele, în cari coboară cu fulg dragostei de părinte în mijlocul poporului credincios din eparhie. Îndeamnă pe cei prezenți să fie străjeri neadormiți ai bisericiei și patriei noastre, instituțiile cari au prea numeroși dușmani pe acest colț de țară răbduriu.

Masa o luăm în Buteni la pă. protopop Lungu, în societatea preoțimel și intelectualilor din Buteni. După masă suntem poftiți la via-

simpaticului advocat Dr. S. Dan, unde dna Dan ne primește cu multă bucurie și unde petrecem câteva oare în discuții edificătoare, de ordin religios și național.

Seara luăm cina în casa părintelui Cosma.

Duminică dimineață, după ploaia de Sâmbătă, pe o vreme caldă de toamnă, la oarele 8 dimineața plecăm spre comuna Ignești. În societatea noastră avem pe părintele protopop Lungu, pe vrednicil filii ai bisericei noastre Dr. A. Grozda și Dr. S. Dan, pe primpretorul Ștefanică cu notarii Crâsnic din Șebiș și Leuca din Prăjești și pe doi feciori ai Dlui advocat Grozda. În drumul nostru ne mai întovărășește fanfara și corul din Buteni, cari vor ridica evlavie sfintelor slujbe.

La dealul ce desparte comuna Doncenii de Ignești, spre care gravităm, părăsim automobilele și urcăm în trăsuri. Pe polana acestui deal P. S. Sa este întâmpinat de-o ceată mândă de călăreți, cari încadrează trăsura înaltului prelat până la biserică. La marginea comunei se ridică o frumoasă poartă triumfală, împletită în raiuri de stejar cu inscripția „Bine este cu-vântat cel ce vine întru numele Domnului”.

În ușa sf. bisericii, mică, însă destul de mare și frumos renovată pentru comuna mică Ignești, P. S. Sa este întâmpinat de preotii Giurgiu din Buhani, Tămaș din Prăjești, Gh. Popovici din loc și T. Rusu din Neagra, îmbrăcați pentru sf. liturgie, care se și începe la orele 9 $\frac{1}{2}$. Răspunsurile liturgice le cântă în mod admirabil, ca niște îngerași, copii de școală din comună, sub conducerea iștețului cântăret de strană T. Benea. Toți suntem impresionați, aducându-ne aminte de vremurile din copilărie, când părinții noștri ne duceau de mână la biserică și cântam cu evlavie la serviciile divine.

După cetirea sf. Evangheliei, P. S. Sa îmbrăcat în ornate arhierești, rostește o predică plină de povești creștinești, cu citate din sf. scripturi și exemple duioase, luate din viața de toate zilele. P. S. Sa documentează publicului, care abia încăpea în biserică, că datoria noastră este să ținem la religia străbună mai mult chiar ca la părinții noștri. Sunt momente dulioase, când creștinii plâng sub puterea emoției.

Amintim aici că în comuna Ignești abia s'au ivit câțiva sectari, dar tinărul preot Gh. Popovici, secondat de evlavioasa sa soție, credem să poată paraliza acțiunea lor nefastă. Fanfara din Buteni a cântat precis câteva imnuri religioase, în vreme ce P. S. Sa Episcopul a făcut vizită la locuința preotului.

Satisfăcuți de lucrurile văzute, la orele 11

plecăm spre comuna Nădălbești. Trecem prin păduri cu livezi frumoase, cari parecă ne invită la recreație. Dela o cotitură a drumului, pe o colină aproplată, se zărește comuna Nădălbești, la capătul căruia ne așteaptă întreg satul în haine de praznic. Copiii însiruiți pe ambele lături ale drumului, cu stegulete în mâni, sub conducerea învățătoarei Ecaterina Dascăl, cântă „mulți ani trăiască”. Trei fetițe oferă P. S. Sale și suitei sale buchete de flori. În sfânta biserică servește P. S. Sa cu părinții Cioroianu și Stana. Fiind public mult P. S. Sa vorbește afară în curtea bisericei. Predica, în care înaltul prelat vorbește despre puterea sf. Crucii, este ascultată cu multă evlavie. Fanfara cântă mai multe cântări bisericești.

De aici trecem la Susani, depărtare cam de 2 Km. La marginea satului, P. S. Sa este întâmpinat cu banderiu de călăreți și poartă triumfală. În ușa capelei — biserică este veche și nu se poate face servicii într'ânsa — P. S. Sa este întâmpinat de preotii T. Bădescu și Drincu în ornate.

Se face un scurt serviciu religios de P. S. Sa Episcopul și protopopul Cioroian, Lungu și diaconul Măcinic.

P. S. Sa a vorbit publicului adunat în curtea școalei de pe corridorul școalei. Într'o predică de conținut profund, rostită cu măestrie P. S. Sa Episcopul nostru a vorbit credincioșilor despre datorințele credincioșilor față de biserică străbună și de a-și crește copii buni.

După vizita făcută la locuința părintelui Bădescu, P. S. Sa trece să ia masa în casa părintelui Ardelean din Nădălbești. Aici amintim că biserică din Susani are un capital de 600.000 lei, aşa că prin agilitatea preotului Bădescu credem că în curs de un an să se ridice o biserică frumoasă în Susani.

După masă, în Nădălbești se servește vecernia, la care predică frumos părintele Dr. Ștefan Cioroianu. Răspunsurile le cântă corul din Buteni.

La orele 5 P. S. Sa, urmat de suită, se întoarce la Buteni, unde seara se cinează la Dl Dr. Aurel Grozda.

Luni, în ziua sf. Crucii, dimineața la orele 9 plecăm cu mașinile spre Revetiș. Părinții Cioroianu și Lungu cu diaconul Măcinic au plecat înainte la Roșia, un cuib al sectarilor, ca acolo să pregătească terenul pe când sosesc P. S. Sa Episcopul.

La Revetiș suntem însoțiti de d-na Grozda, o flică bună și credincioasă a bisericii noastre, apoi dl Grozda, dl Dan, primpretoarele Ștefanică și alți credincioși. La marginea cătunului

Cocluba P. S. Sa este întâmpinat de notarul Petruț cu o ceată de călăreți pe cai sprintenii. În comuna așezată pe un platou frumos ne-așteaptă poporul cu fanfara și corul din Buteni și cu poartă triumfală. În ușa bisericii, preotul Neagu oferă P. S. Sale, spre sărutare, sf. evanghelie și sf. cruce. Se începe liturgia la orele 9 $\frac{1}{2}$ servește protopopul Stana, asistat de preoții Cosma din Buteni și Neagu din loc. Răspunsurile le cântă admirabil corul din Buteni. La priceasnă, P. S. Sa îmbrăcat în ornate sfinte, vorbește cu mult elan despre însemnatatea sfintei cruci, combătând cu multă îscusință învățările seectorilor. Masa, cu mâncări de post, o iuăm în edificiul școalei.

La orele 3, escortați de călăreți, plecăm la Roșia. Tot satul ne-așteaptă înaintea bisericii. Pontifică vecernia P. S. Sa părintele Episcop, asistat de protopopii Cioroian și Lungu, preoții Cosma, Manațe, Joja, Neagu, Butariu și Măcinic. Cântă frumos corul din Buteni. La fine P. S. Sa rostește una dintre cele mai frumoase predici. Înaltul prelat vorbește cu duh și mare însuflețire despre adevărul ce zace la temelia credinței ortodoxe. Combate punct de punct, eraziile sectei baptiste, care a prins rădăcini aşa de adânci în comuna aceasta. În biserică erau mulți seectori, cari la început ascultați nedumeriți. Efectul predicei a fost zguduit, căci la finea ei s'au prezentat la P. S. Sa 6 seectori, cari au cerut botezul religiei ortodoxe. P. S. Sa, asistat de preoțime, îi și botează momentan. Botezul a făcut impresie adâncă asupra publicului. Cel botezați sunt următorii: Catița Ghergar de 15 ani, Florița Tol de 17 ani, Ioan Ghergar de 12 ani, Gheorghe Ghergar de 10 ani, Tr. Ghergar de 3 ani și Florița Tol de 4 ani. P. S. Sa le dă noilor botezați sfaturi și îndemnuri creștinești. Tot atunci se anunță moașa satului Bun Eva, care defectase înainte cu mai mulți ani dela religia noastră, că revine la biserică mamă. I se citește rugăciunea de reprimire în sânul bisericii noastre, iar pă. Cioroianu, în cuvinte impresionante, o binecuvîntează cu bucurie când revine la credința părinților ei. Când am ieșit din Biserică poporul aduce la cunoștință P. S. Sale că baptiștii din comună au între ei 2 tineri predicatori veniți din Basarabia, cari însă sub paravanul religiei propagă idei destructive.

Unul dintre tărani se plânge că, de 3 luni de când sunt în comună cei doi domnișori, au mâncat toți puții și găinele dela femeile seectorilor.

Unul, căci celalalt fugise, este adus în

fața pretorului Ștefanică, care îl legitimează. Se constată că are scrisori dela unulnea de evanghelizare din România, și sub scutul acestor acte, acești agenți ai comunismului, surpă încetul cu încetul temelia bisericii și patriei noastre. S'au luat măsuri se fie expulzat din comună, dar cunoscând indolența noastră nefastă, el se va duce să samene germenii disordiei în alte comune.

Tinem să amintim aici că în toate cele 5 comune cercetate, P. S. Sa a împărtit gratuit o mulțime de broșuri din „Biblioteca Creștinului ortodox“.

Aducem aici cele mai calde mulțumiri vrednicilor și bunilor filii ai bisericii noastre, dlor advocați din Buteni Dr. A. Grozda și Dr. S. Dan, cari necruțând nici-o osteneală au însoțit și acum și de altă dată pe P. S. Sa Episcopul nostru în toate comunele din tractul Butenilor. Asemenea au căutat și ei cu doamnele, precum și preoțimdea din Buteni ca P. S. Sa și suita, sa să se simtă bine în casele lor. P. S. Sa Episcopul a fost găzduit tot timpul, cât a stat în Buteni, în casa deschisă a dnei și dlui advocaț Grozda, părintele protopop Cioroian la protopopul Lungu, iar părinții Stana și Măcinic la părintele Cosma. Asemenea aducem sincerele noastre mulțumiri corului și fanfarei din Buteni, care ne-au însoțit în toate cele 5 comune vizitate, ridicând măreția sfintelor slujbe. Bunul Dumnezeu să te răsplătească cu bine la toți.

Iar P. S. Sa părintele Episcop, plin de mulțumire în sufletul său, că a sămănat cuvântul sfintelor învățături, străbătând în 6 ani 275 comune, a plecat din Buteni Marți dimineața la oarele 10 cu automobilul, în societatea părinților protopopii Cioroianu și Stana. Prânzul l-a luat la părintele protopop Cosma din Ineu, de unde la oarele 4 d. m. am plecat spre Arad.

Congresul tineretului baptist din Buteni.

Tineretul baptist din țară și-a ținut congresul în Buteni la 28–30 August a. c. Dejă în seara zilei premergătoare au sosit frații și surorile din cele patru vânturi ale țării ca strene grăduri și strelne porturi. Aveau bun prilej de întâlnire, pentru care congresul era mai mult pretext, decât scop adevărat.

Președintele Socaciul al U. B. B. R. împreună cu fratele său de cruce Ungureanu, secretarul unuia baptiste, faimosul istoric dela Curtici, aveau nevoie de justificare pentru rodnică lor activitate mislonară. Atunci au ales localitatea Buteni, socotind, că turma

cuvântătoare a dreptcredincioșilor ar fi lipsită de căzitori. Dar mare le-a fost desluzia! De data aceasta, — ca și cu toate prilejurile, baptiștili, — ca niște desăvârșiți farisei fățuroiți, au strecurat țințarul și au înghijit cămila, vorba Sf. Scripturi.

Golul numeric al delegațiilor comunităților baptiste din țară, l-au umplut cu câteva duzine de croitori, pantofari și șomeri din București, Cluj și de aiurea. Iar unica lor podoabă a fost evreul Moise Richter și Averbuch din Basarabia și Grill din America. Vorbă să fie, că s'a întînt congresul tineretului baptist din țară! A fost mal bine zis excursia ușoii grup de circa 50 tineri baptiști din Arad la Buteni, sub conducerea altui grup de interesați. Erau nostimi în uniformă lor improvizată de culoare papagalicească. În tot timpul ședințelor au stat înciși în cușca capiștel. Populația din Buteni nici n'a luat act de prezența lor acolo. Tot atât de caraghloasă a fost și emulația de coruri. La acel „Katzenmus-k” n'au participat decât cei din Arad și Bonțești și încă vreo 9 persoane din Minicău. Unde sunt cel din București, Cluj, Chișinău, etc.?

Dacă nu erau jertfele lor din Buteni, nu se puteau aduna și 200 persoane. Dar dănușil prin zlare vor alură, probabil de un număr înzecit. Programa lor dela început până la capăt, socotind punctele de „evangelisare specială”, a fost un lanț nesfârșit de insulte și batjocuri aduse Bisericii dominante a Statului Român. Aceasta, pentru gravitatea faptului, în prezența autorităților noastre. Președintele unuianii Socaciu din București a terfellt Biserica noastră, pe Prea Sfințitul Grigorie, cleric ortodox, corpul didactic și administrația românească în noroul celor mai destabile calomni. Cu prilejul acestei „evangelizări speciale” Socaci și-a documentat din nou micimea de suflet și tupeul locuitorului de mahala!

Culmea ironiei a fost cântarea evreului Moise Richter din Basarabia în capiștea românească din Buteni. A consternat nu numai pe toți românilor de bine, ci chiar și pe baptiști.

Acest fapt a desvăluit misterul, că sectarismul nu este o problemă bisericească, clericală, că mai mult o chestie de stat. Ce incredere se mai poate avea în niște oameni, care pactează și fraternizează cu strinii și dușmanii neamului nostru? Corifeii sectarismului, interesații apostoli minciinoși, sunt uneltele scabroase ale Internaționalismului destructiv. Religia și Biblia sunt numai paravan inocent, în dosul căruia operează dușmanii neamului și-al tărilor. Si adesea cei mai buni filii ai neamului nostru, nu vor să înțeleagă aceasta. Vor înțelege odată, dar să nu fie târziu. Despre un tineret baptist, organizat pe întreaga țară, nici vorbă nu poate fi. Cel puțin experiența din Buteni ne-o confirmă aceasta. Congresul tineretului a fost mai degrabă o potemkiniadă de prost gust, care justifică, în fața străinilor, zelul misionar epulzat al unor figuri ca

Socaci și Ungureanu. Despre nivelul moral și educația creștină a tineretului baptist ne-am convins în timpul faimosului congres. În timp ce bătrâni se organizează în mansarda capiștel, tinerii frați și surorile, pe lângă zidurile adunării petreceau foarte frivoli, spre scandalizarea spectatorilor. Sala din parterul adunării își oferea priveliștea unui pipatoriu plin de fum de tutun, surogatul baptist de tămâie. Bătrâni baptiști ai comunei, Sida Todor și tovarășii, văzând sacrilegul fraților mai tineri, cari au prefăcut locul de rugăciune în bâcul, privind de departe, sub muștrarea cugetului lacrimau. Da, era lacrima de durere al unor oameni cu conștiință vinovată, de a fi produs vizionaria sectară între frații de acelaș sânge și aceeași lege. Acum îi despărțești prin baptism de frați și alătura de jidani și strinii! Frumoasă operă! Congresul tineretului baptist nu numai că n'a produs nici un efect, ba din contra, a smintit pe însăși baptiștii participanți. Acest congres a făcut să cadă de pe față conducătorilor masca fățunicei, pentru cari evlavia este profit material. Cei din Buteni au avut un prilej de amuzament gratuit. Atmosfera de circ și de varietate a stricat totul. Corifeii au văzut de mult că cu evlavia baptistă nu se mai ajunge rezultat. Acum au început-o cu hazul, cu vesela. Dar au dat greș! Multimea, care din trecutul lor de peste 50 ani a desprins adevărul că baptiștii sunt farisei fățuroiți, nu se mai amăgește.

Acțiunea Bisericii ortodoxe din loc, în aceste zile, a dovedit vitalitatea și superioritatea ei sfdrobitoare față de machinațiunile baptiste. Grandioasa procesiune ortodoxă, făcută prin fața capiștei, l-a desmeteclit pe corifeii baptiști. A fost o lecție în același timp bună pentru Grill și comp., că peste sufletul Românilui ortodox nu se trece ușor. A fost un protest al neamului în contra indolenței și obrăznicii baptiste.

Suntem convinși, că atât Socaci, cât și tipuri ca Ungureanu și tovarășii, au plecat dela Buteni mai plouați decât la sosire. Ce să-l facă! Așa-i viața, când unii plâng, alții se bucură! De data aceasta ne bucurăm noi, că sufletul credincioșilor noștri a rămas curat de prihana baptistă.

Apa trece, pleurile rămân!

Ureche.

Librăria Diecezană Arad.

Bdul Regina Maria 12 și str. Eminescu 18. Complet asortată cu registrele, imprimatele și rechizițile necesare la începerea anului școlar.

Mare assortiment de cărți școlare curs primar.

Dlor învățători le oferă rabatul cuvenit.

Sfîntirea pietrii fundamentale

A bisericii ortodoxe române din Arad-Gaiu a avut loc Duminecă, la 13 Septembrie a. c. Credincioșii ort. rom. din acest cartier nu au avut până azi biserică proprie. Biserica în care ascultă până acum dumnezeștile slujbe, este departe, în afară de teritorul cartierului și formează proprietatea Episcopiei Aradului. Noua biserică se zidește în centrul cartierului, pe terenul dăruit de vrednicul credincios Nicolae Ferlcean bătrânul. Sfîntirea pietrii fundamentale a săvârșit o P. C. părinte consilier episcopal Mihaiu Păcăianu, ca mandatar al P. S. părinte Episcop, însoțit de P. C. Protopop Traian Vațianu al Aradului, preotul local Nicolae Ionescu, Virgil Lugojan și Florea Codreanu. Multimea credincioșilor din Gaiu, către cari au venit mulți și din cartierul Șega, au avut bucuria să vadă pe dl Dr. Corneliu Radu, primarul orașului Arad, în fruntea lor participând la sfîntirea temeliei. A predicat P. C. părinte Mihaiu Păcăianu despre însemnatatea acestei sfîntiri, despre rolul Bisericii pentru suflete și pentru Neam, apoi a mulțumit celor ce au ostenit și au contribuit la adunarea fondului pentru zidire și celui ce a dăruit terenul și în sfârșit a îndemnat pe credincioși și consiliul parohial să și dea silișta la desăvârșirea lucrului început. Actul de întemeiere a fost semnat de preoți, de Dl primar, de intelectuali din Gaiu, de membrii consiliului și epitropiei parohiale și de alți credincioși, apoi așezat în temelia care s'a sfîntit.

Cerc religios în Ghiroda.

După un bun obiceiu, practizat în tractul pippesc al Timișorii, „Cercul religios“ al preoților conlocră în totdeauna cu „Cercurile culturale“ ale Asoc. „Astra“, pentru înălțarea morală și luminarea credincioșilor de pe la sate.

Așa și la Ghiroda în Dumineca din 13 Sept. a. c. Serbarea a început cu sf. Liturghie, săvârșită de pă. prototorreu Dr. P. Tiucra, înconjurat de preoți: V. Popovici, M. Șora și N. Doboș. Răspunsurile le-a dat corul tinerilor din Ghiroda, condus de inv. Ardelean.

— Pă. prototorreu a rostit o frumoasă și edificatoare predică, despre sfânta cruce. Pă. Virgil Popovici, în duioase cuvinte, s'a lăuat rămas ban dela filii lui sufletești.

După masă s'a săvârșit vecernia, la care a predicat M. Șora despre viața sufletului, cu moto: „Ce ar căștiga omul de ar dobândi lumea toată și și-ar pierde sufletul său.“

După vecernie, în cadrul unui program de frumoase cântări și declamări, aranjate de corul tinerilor, condus de inv. Ardelean, a conferențiat pr. N. Doboș despre rolul Școalei.

Reasumarea succintă a programului desfășurat, precum și sfaturile date în cuvântul de încapelere, rostit de pă. protoiereu Dr. Tiucra, au avut bun efect.

Nu numai sub raportul prestațiilor, ci și al efectului edificator produs, serbarea din Ghiroda a succes.

Tle Flaviu

Bisericile de lemn din Bihor

Nu de mult a eșit de sub tipar opera frumoasă: „Monumentele istorice ale județului Bihor“ de profesorul Dr. Coriolan Petran. Acest volum este un buchet frumos legat, compus din imaginile celor mai reprezentative biserici din lemn din Bihor, cu menirea să eternizeze, sub forma aceasta mai ușor de păstrat pentru posteritate, sufletul poporului bihorean din secolii XVII-XIX, suflet depozitat în arta religioasă, în arhitectura acestor biserici de lemn, așezate în cîte o vale, în veclinătatea murmurului unui părâu, ridicat pe vîrf de deal și înconjurat de pomi sau tei, ori așezate în mijlocul satului și înconjurat de case vechi, săracăcloase, acoperite cu pale sau șindriile. Acest volum prin execuția lui artistică și plăcută, cu reproduse fotografice luate din poziții cele mai pitorești, prin studiul clar și documentat despre aceste monumente, în limba românească și cea engleză, va fi o chezășe atât pentru generațiile ce vor veni, cât și pentru străinii contemporani, cari ne cunosc prea puțin că în acest colț de țară, numit „Biharia“, a palpitat din cele mai vechi timpuri un suflet ortodox și românesc, care s'a exteriorizat în aceste obiecte de artă și lăcașuri modeste, dar monumentale pentru arhitectura românească.

Aceasta operă a isvorât dintr'una din cele mai frumoase inițiative ale Prea Sfîntiel Sale Episcop Roman Ciorogariu, inspirat din dragostea adâncă ce a purtat în totdeauna față de tot ce e românesc și creștinesc, față de tot ce s-ar putea promova, măcar cu un pas spre mal bine, soarta națiunelui și a Bisericii române, de a nu lăsa să se piardă, fără urme, aceste mărturii fidele ale unui trecut creștinesc și românesc, de pe teritoriul eparchiei Prea Sfîntiel Sale.

Mai ales acum când se obseară o tendință, datorită, cum zice însuși autorul acestel opere, unei ambii falșe a credincioșilor și poate și împrejurărilor schimbate, de a înlocui toate bisericile de lemn cu altele de piatră sau cărămidă. Inițiativă susținută și sprinținită cu tenacitate dela începutul lansării ei până la terminarea cu succes al operelor de către competentul în materie, harnicul și savantul Domn Profesor Dr. Coriolan Petran, care a cutreerat satele Bihorului, culegând datele de pe păreții infumegați de lumanări, — prinosul țărănilor români, — și a reliefat tot ceea ce e mai caracteristic din punct de vedere arhitectonic în aceste biserici aşa de dese încă prin Bihor. Inițiativă care face parte dintr'un plan mai vast, care

este partea primă a unei opere ce va continua cu monumentele de piatră ale județului Bihor și cu cîntecile poporale, doinele din Bihor, — o altă expresie mai spirituală a sufletului poporului de pe aceste meleaguri.

Prima parte a operei e terminată, credem că și celelalte două părți, datorite perseveranței și energiei Prea Sfîntului Episcop, în curând se vor adăuga volumul apărut spre a forma mărturie vremurilor viitoare.

Executarea albumului în așa condiții frumoase se datorează în cea mai mare parte largului sprijin material de care s'a bucurat opera din partea autorităților județene, și în special a Domnului Iosif Malorescu, secretar general la Directoratul Ministerial din Timișoara și Dlui Dr. Petru Popoviciu, fostul prefect al județului Bihor, cari au înțeles dela primul moment importanța inițiativelor Prea Sfîntului Episcop și a întreprinderii Domnului Profesor Dr. Coriolan Petran.

Albumul, legat în pânză cu inscripțiile în aur, cuprinde: o acvarie, un studiu de 51 pagini, 51 tablouri ilustrate în negru-maron, a celor mai tipice biserici, din Bihor, 8 picturi din câteva biserici, 31 desenuri arhitectonice, 33 fotografii a diferitelor obiecte de cult ce se află în bisericiile din Bihor și în fine o hartă cu bisericiile din Bihor.

Toate sunt pe hârtie velină. Opera aceasta va fi o podobă a bibliotecilor parohiale și comunale, precum și a celor mai înalte instituții de cult națională. De acea toate bibliotecile parohiale și comunale din Bihor să grăbească să o avea printre cărțile lor.

Se află de vânzare la Consiliul Eparhial din Oradea, prețul 800 lei exemplarul.

„Legea Românească”

Tr. Baciu.

INFORMATIUNI.

Domnul N. Titulescu a fost ales a doua oră președinte a Ligii Națiunilor, ceace nu s'a mai întâmplat până acum. Urmând a se începe ședințele Ligii Națiunilor — care în sesiunea aceasta e compusă din reprezentanții a 51 de țări — trebula ales președintele. A candidat reprezentantul Ungariei, graful Apponyi. Dar cele mai multe țări, prin reprezentanții lor, se fereau de un așa președinte, care în țara lui ungurească a lucrat totdeauna la înjosirea minorităților, la gătirea culturii lor, la ungurizarea oricărui suflet din țara lui, la menținerea prea mariilor proprietăți a graflorunguri. Cunosându-se acestea, țările, prin reprezentanții lor, au rugat pe d. N. Titulescu, reprezentantul României, ca să primească marea și cinstita slujbă de încredere, adică de președiunte a Sfatului

Popoarelor. Această cinste o fac țările atât d-lui Titulescu, cât și României, pe care el o reprezintă în Ligă Să trăiască d. Titulescu.

Plan francez pentru ajutorarea țărilor agricole. Dintre toate țările, Franța este acum singura țară care poate da ajutor bănesc mai mare altor țări. Ea se gândește să sară în ajutorul acestora, după planul pe care-l dăm aici, pe scurt, și anume:

1) Țările din Europa centrală și de răsărit înființează un birou comun pentru desfacerea grâului.

2) O comisie (din care vor face parte reprezentanții țărilor exportătoare și importătoare) va hotărî din când în când, la nevoie, cantitatea de cereale ce urmează să se bucure de tarif preferențial.

3) Această comisie va hotărî care țară, cât și unde, să transporte cereale.

4) Biroul central va împărti prețul căpătat pe cereale, țărilor exportătoare, cari apoi vor plăti agricultorilor cerealele vândute.

Bine face Ford. Ford e cel mai mare industriaș din America, ba chiar din lumea întreagă. Are fabrici de automobile, și muncitori cu sutele de mil. Criza din America se simte grozav și printre lucrătorii lui Ford. El vrea însă ca muncitorii lui să nu suferă. De aceea a poruncit ca fiecare familișt să sădească obligatoriu grădina sa zarzavatul de care are nevoie pentru un an de zile. Cel care nu vor face, vor fi scoși din slujbă. Bun lucru, care n-ar fi rău ca să se introducă și la noi, acolo unde e cu puțință.

Majestatea Sa Elena în vagon de tren cl. III. Mama Volvodului Mihai se află acum în Anglia. Plecând într-o zi din Londra spre un oraș din provincie, a călătorit cu clasa a III, alături de muncitorii și țărani. Vesta s'a aflat îndată și fotografii au cerut voie să o fotografeze, fiindcă e pentru prima oară în Anglia ca un membru al unei Case regale să călătorească cu cl. III. M. S. Elena a spus că vagoanele de cl. III din Anglia sunt foarte comode, de aceea călătorescă cu această clasă.

Closte se cuvinte M. S. Elena.

Un nou Dumnezeu turcesc. Gazetele turcești scriu că șeful religios din Barsan a înființat o nouă religie. El adică să a numit pe sine Dumnezeu, iar pe fratele său l-a numit profet, care să întindă religia lui pe întreg pământul. El a alănrat în minarele (clopotnițe bis. turcești) clopoțe (ca la creștini), cari să cheme pe credincioși la rugăciune. Noua religie îngăduie dragoslea liberă (adecă și în afară de căsătorie). Noul Dumnezeu turcesc cheltuește o sumedenie de bani pentru a sili pe turci să îmbrășișeze religia lui. Uneori mai și bate pe acel cari se încăpăținează și nu-l cunosc de Dumnezeu.

Halal de așa religie.

Comisarul Sovietic Litvinov a răgușit rău. Doctori spun că e amenințat de o răgușală care nu se vindecă, aşa, că și va pierde glasul și deci nu va mai putea vorbi.

Se vede că a vorbit prea mult, a spus în viață lui mai multe minciuni sovietice și acum Dumnezeu (în care bolșevicii nu cred) îl pedepsește cu mușenia.

Dumnezeu nu pedepsește cu băjul!

Fostul împărat al Germaniei, Kaizerul Vilhelm al II-a a fost dat în judecată de un lucărător, care a servit pe moșia fostului împărat, dar nu i-a plătit cei 148 de mărci.

Fostul rege al Spaniei, Alfons al 13-lea, va fi dat în judecată de către repubica spaniolă pentru întronarea dictaturii lui Primo de Rivera în Spania.

In Spania nu e liniște. Muncitorii, slujbașii, fac greve peste greve și demonstrații publice. Armata e mereu pe străzi pentru liniștirea populației.

Păsările morții. — Un ofițer din armata colonială olandeză, înapoiat în curând în Amsterdam, a povestit o întâmplare însărcinată de morți, care s'a petrecut în Noua Guineea, pe râul Fly, în apropierea localității Tagota.

Mal mulți indigeni, cari pescuiau în râu, au fost atacați de păsările morții. Trei indigeni au izbutit să scape. Celalății cinci au fost răniți de păsările înflămânzite. După câteva ceasuri, cei cinci indigeni au murit în chinuri îngrozitoare. Soldații coloniali, trimiși la fața locului, au izbutit să împuște câteva păsări. Guineea Noauă este singura țară din lume, unde trăesc aceste păsări otrăvitoare. „*Pasarea morții*“ nu e mai mare decât un porumbel. Ea trăiește cu totul deoparte de celelalte păsări și se apropie de oameni numai când o răpește foamea. Mușcătura ei are urmări grave. Cel mușcat simte mal întâiu o înțepătură foarte dureroasă, apoi își pierde vederea și după două ceasuri încetează din viață. Nicăi un om mușcat de pasarea morții nu poate fi scăpat.

Mormântul lui Alexandru cel Mare (Alexandru Macedon) a fost descoperit aproape de coloana lui Pompei din Alexandria (Egipt) de către d-l Howard Carter, care împreună cu lordul Carnarvon, a izbutit să descopere și mormântul lui Tutankamon.

Alexandru cel Mare a murit la Babilon în anul 323 înainte de Hristos și se știa numai că fusese înmormântat la Alexandria. Legenda adaugă că trupul lui fusese pus într'un coștiug de aur.

Citiți și răspândiți

„Biserica și Școala“

BIBLIOGRAFIE.

„A apărut și se recomandă lucrarea părințelui diacon de la Constanța, Ar. I. Vârnău: *Carte omagială* cu ocazia aniversării a cinci ani de pastorie a P. Sf. Episcopul Gherontie al Constanței. Are 160 pagini, cu 14 planșe, pe hârtie velină, cu prețul de Lei 85. Cuprindă mai ales cuvântări de ale P. Sf. Sale, care pot fi de bună orientare preoșilor nostri.

O recomandăm în atenție obștească.“

—o—

„A apărut și se recomandă călduros, futuror preoșilor și mirenilor noștri intelectuali, și mai ales profesorilor de religie, lucrarea valoroasă a D-lui I. N. Lungulescu, prim procuror în Râmnicul-Vâlcea, „*Energia Spirituală*“. E o bună și reușită apologie a spiritualității și nemuririi sufletului, întemeiată pe puternice argumente din domeniul istoriei, filosofiei și a științelor, și nu cuprinde ceva ce s-ar împotrivi doctrinei sfintei noastre biserici. E o lucrare de 266 pagini și se poate cumpăra, cu prețul de Lei 150, dela editura librăriei Anastasiu și Petrescu din Râmnicul-Vâlcea.

Arad, 4 Septembrie 1931.

† Dr. Grigorie Gh. Comșa
Episcopul Aradului.

Poșta Redacției

Preotul Micuța Pâncota. Lucrarea trimisă nouă spre publicare a mai fost tratată în revista noastră.

T. Secusigeanu. Articolul Dtale nu atinge nivelul pentru a fi publicat în revista noastră.

In atenția Dlor Caticheșii.

Singurele manuale de religie pentru școalele primare, aprobate de s. Sinod, sunt cărțile de preotul N. Crișmariu: Istorioare biblice Lei 22; Istorioare bisericest Lei 20 — și Catechismul Lei 20.

Carte de rugăciuni pentru elevii școlilor primare de Dr. Grigorie Comșa, episcopul Aradului, legată în pânză, Lei 15.

De vânzare la Librăria Diecezană. Arad.

Redactor responsabil: SIMION STANA.

Tiparul tipografiei Diecezane Arad.